

Cal trobar el lloc des d'on mirar Søren Kierkegaard

No ho veus? La Zowi

Després de sobreviure a la pesta i al saqueig que van devastar Roma durant el segle V, expliquen que el primer que van fer els seus habitants quan van fugir i van arribar a d'altres ciutats va ser retrobar-se “cada dia al teatre delirant”¹. Pocs anys més tard cauria l'Imperi romà d'Occident. Si “com la pesta, el teatre és un deliri i és contagiós”², potser sigui perquè encara és capaç d'alterar l'ordenança de la vida o la coreografia de la normalitat.

Les grans epidèmies sempre han estat transicions, avantsales de cadascun dels canvis d'època, períodes dúctils on els fets i les ficcions es fonen amb violència, temps en els quals la imaginació torna a prendre forma, com en els somnis o al teatre, dos laboratoris de potència disruptiva on el que succeeix es filtra en els cossos quan despertem o sortim al carrer.

En l'estat febril en el qual ens trobem, el teatre pot convertir-se en un espai on somiejar un altre tipus de vigília, metal·lúrgia on la mal·leabilitat de la imaginació ens permeti “representar l'ordre establert com alguna cosa plenament plàstica i subjecta a re-de-formació”³. En les arts escèniques “la vida es juga sempre ara, i

ara, i ara”⁴ de manera recursiva, arts disposades a jugar-s'ho tot a cada gest, paraula o imatge, tan vives que no tenen cap altre horitzó que la urgència del present; la pràctica escènica actual conforma un territori en potència on podem especular com ballar-nos la por a la incertesa que ens governa avui. Una incertesa que podríem transformar en oportunitat performativa, buit ple d'agència en el qual agafar aire i impuls per imaginar altres mons. Al capdavall, “un cos pot el que està fent”⁵, ni més ni menys.

Capbussats en la virtualitat, allunyats pel distanciament, alienats per tot tipus de desigualtats, suportant violències insuportables, paralizats per la condició d'espectadors passius, els cossos, a més a més, ara pateixen una “crisi de presència”⁶ provocada pel col·lapse de la realitat que està caient, com va caure Roma. Però, en comptes de fugir, potser si habitem el caos, llançant-nos a “l'agitació dinàmica perpètua”⁷ aconseguim assajar com “persistir en la pròpia bretxa per fabricar des d'ella una nova pell, una nova sensibilitat que respongui ja a altres sol·licitacions del que és real, i així reconvertir les nostres defenses trencades en els materials d'un nou cos”⁸.

¹ San Agustín, La ciudad de Dios, Homo Legens, Madrid, 2006.

² Antonin Artaud, “El teatro y la peste”, El teatro y su doble, Edhasa, Barcelona, 2011.

³ Patricia Reed, “Logic and Fiction: Notes on Finance, and the Power of Recursivity”, The Psychopathology of Cognitive Capitalism: Part II, Berlin, Archive Books, 2013. Traducció de Fernando Bruno per a Caja Negra.

⁴ Comité Invisible, Ahora, Pepitas de Calabaza, Logroño, 2017.

⁵ Paz Rojo en una entrevista publicada el 17 de maig de 2015 en el blog de ¿Qué puede un cuerpo?

⁶ Amador Fernández-Savater a l'article Crisis de presencia. Una lectura de Tiqqun publicat el 10 de març de 2015 al Fanzin No. 4 de Carne Negra.

⁷ Toni Navarro a l'article Terra-formar la Terra, redissenyar el món publicat el 9 de desembre de 2020 a la web del CCCB.

⁸ Amador Fernández-Savater a Crisis de presencia. Una lectura de Tiqqun.

El festival Sâlmon comença etapa sostingut per un organisme renovat que el preserva, una estructura tentacular que recull el testimoni i n'assumeix el repte per a les edicions del 2021 i el 2022, un festival projectat ara en diàleg i des del risc propi d'allò artístic per part de les seves comissàries, una oportunitat per retrobar-nos i delirar, del llatí *delirare*, "sortir del solc", allunyar-nos del camí marcat i, de pas, delirar també Barcelona, revertint el seu desempament en les arts escèniques experimentals, mitjançant la creació d'un marc d'intensitat estès per a les artistes que l'habiten, en col·laboració amb els espais dedicats al seu suport constant, a la contra del model de ciutat-esdeveniment imperant.

Si les arts vives han sobreviscut a tots els temps és perquè responen a necessitats senzilles i importants: ajuntar-nos a veure què passa, compartint un temps present, amb tots els mitjans adaptats als seus desitjos contingents. Però ara les arts en viu quan no són cancel·lades i reduïdes a "una mostra de subalternitat"⁹ en relació a altres sectors, estan obligades a adaptar-se a la força a d'altres maneres de fer. Si "el que és clar és que la tecnologia no ens oferirà noves formes culturals per ella mateixa"¹⁰, les arts performatives es troben en un moment crucial per tornar-se a apropiat de les tecnologies, assimilant-les a la seva via de transmissió. Ara, el Sâlmon 2021 ens convida del 17 al 21 de febrer al deliri d'experimentar amb altres maneres possibles de contagi. El canal proposat és el televisiu i "delirar es trobar-se amb el futur"¹¹.

Per mirar primer cal trobar un lloc per fer-ho. Al teatre, del grec *theatron*, "lloc per mirar", el grau zero de la performativitat potser només consisteix a disposar un lloc per treballar la mirada. En aquesta època controlada per fluxos de dades i imatges en dispositius "coreopolicials"¹² que ens dispersen cada dia més, aquest festival ens convoca a reunir-nos i a aixecar la mirada al voltant d'un *Plató* obert o un gran aparell performatiu a la sala MAC del Mercat de les Flors, on portar a terme una utopia televisiva i una *autopsia* escènica o "acció de mirar amb els propis ulls" la gestació mateixa de les imatges en temps real. "Començar de zero"¹³ creant un nou lloc per veure què hi passa.

El Sâlmon ens invita en aquesta edició a una llarga sobretaula en la qual la televisió salta d'un àmbit privat i mercantil a l'espai públic i experimental de les arts vives, un pla seqüència caòtic i catòdic on hibridar llenguatges connectats per la sincronia. Una màquina es-

còpica on es despleguen noves platees des d'on mirar com es refà la cadena destruïda per l'espectacle i la virtualitat entre els cossos, els esdeveniments i les imatges, desenganxant-nos de les pantalles i creant la possibilitat, per la seva retransmissió a la televisió pública Betevé, d'una altra classe de públic o reunió hàptica al voltant d'elles, com es feia a les cases i als bars, encenent focs i obrint finestres.

Del 18 al 21 de febrer, al *Plató* del nou Sâlmon, artistes, comissàries, tècniques i espectadores es posen en joc totes juntes dins i fora de camp, en diferents formats, amb la barreja de diferents disciplines, fet poc comú en les institucions públiques de Barcelona. A la nit, quan acabi la sobretaula, obres escèniques a la sala Pina Bausch del Mercat. A més a més del *Plató*, sis artistes conviuen de l'1 al 17 de febrer a Fabra i Coats - Fàbrica de creació, per inventar *La pantalla pròdiga*, un esdeveniment calidoscòpic *ad hoc* que inaugura el festival. El 21 de febrer, final de festa amb OKAY CONFIDANCE, context específic que s'adapta per a cada ocasió, aquesta vegada ampliant el *Plató* a les instal·lacions del Graner, ocupades per un equip d'artistes durant una setmana prèvia, per preparar un espai de confiança i aprenentatge comuns on ètica i tècnica es posen en pràctica juntes.

Però en aquest nou Sâlmon la festa no s'acaba aquí, conscients que "el que construeix mons són processos, i que el futur només s'obre si hi ha un procés que obre el futur des del present"¹⁴, el festival mantindrà encès el foc venidor per a l'edició del 2022 avivant-lo amb *l'Entre*, un programa experimental de residències entre els espais impulsors del festival i altres plataformes internacionals amb trobades al maig i al setembre.

Després de sobreviure a la pesta al segle XVI, expliquen que una dona va començar a ballar pels carrers de la ciutat, contagiant a centenars de cossos i que es va estendre una epidèmia de ball o plaga de dansa que duraria mesos, fins que es va restituir l'ordre. Com en el *Decameró*, al Sâlmon tornem a refugiar-nos en un laboratori que posa en funcionament una metal·lúrgia de la imaginació per quan sortim al defora desolat. Pots er així aconseguirem delirar, començant l'assaig d'una nova "coreopolítica"¹⁵ capaç de reivindicar qualsevol normalitat. ▲

Fernando Gandasegui

⁹ Roberto Fratini al Manifiesto manifiestamente imprudente y viral para un Teatro Infeccioso y una Cultura Insegura publicat a la revista Ítaca en la seva versió del 23 d'octubre de 2020.

¹⁰ Mark Fisher, Los fantasmas de mi vida: Escritos sobre depresión, hauntología y futuros perdidos, Caja Negra, Buenos Aires, 2018.

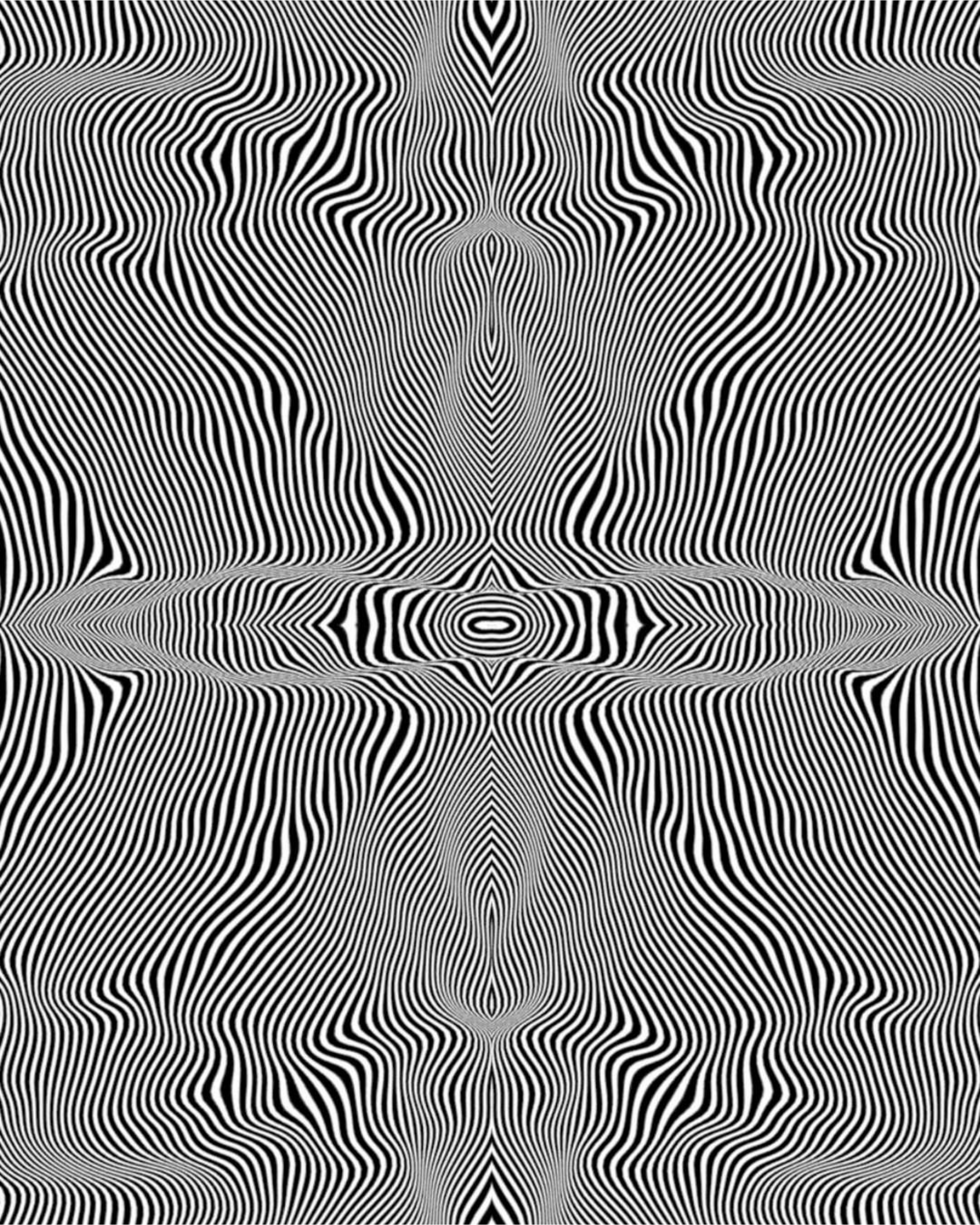
¹¹ María Zambrano, "Delirio, Esperanza, Razón", Nueva Revista Cubana, No. 3, 1959.

¹² "Coreografía policial, dinámica policial, cinética policial. L'acte de coreopolicial imposa un ajust ontològic imposat entre moviments preestablerts, cossos en la conformitat i llocs preassignats per a la circulació". André Lepecki, "Choreopolice and Choreopolitics: Or, the task of the dancer", TDR: The Drama Review, Vol. 57, No. 4, 2013. Traducció de Montserrat Arce i Luciano Concheiro.

¹³ La Zowi i Yung Beef, Empezar de cero, senzill publicat el 2019.

¹⁴ Amador Fernández-Savater en una entrevista publicada el 29 de novembre del 2020 a El Salto.

¹⁵ "La coreopolítica requereix una redistribució i reinvençió de cossos, afectes i sentits mitjançant els quals hom pot aprendre com moure's políticament, com inventar, activar, buscar o experimentar amb un moviment, l'únic sentit del qual (significat i direcció) és l'exercici experimental de la llibertat". André Lepecki, "Choreopolice and Choreopolitics: Or, the task of the dancer", TDR: The Drama Review, Vol. 57, No. 4, 2013. Traducció de Montserrat Arce i Luciano Concheiro.

Nou riu per al Sâlmon.

Aquest Sâlmon neix impulsat per una estructura que preserva la seva existència, un ecosistema format per espais que mantenen constant el pols per les arts vives a Barcelona: l'Antic Teatre, La Caldera, el Graner i La Poderosa, i per un equip d'artistes i generadores de contextos que porten dècades sacsejant l'escena: Sofia Asencio, Bea Fernández, Iñaki Álvarez i Ariadna Rodríguez, equip curatorial que, amb la Danelis Diéguez a la mediació, sostindran les edicions del 2021 i el 2022. Renovat el riu, aquesta estructura o organisme tentacular que opera per afectacions mútues comença una nova etapa.

El Sâlmon 21 proposa així un pacte de contingència, l'obertura d'un marc que permeti a les arts vives mantenir encès l'únic que les diferencia d'altres corrents escèniques: el compromís sense límits amb l'experimentació. Públics i creadores podran tornar a jugar-se-la en un pla seqüència salvatge on hibri-

dar llenguatges dins i fora de camp, una gran màquina performativa o lloc nou per mirar paisatges insospitats, com l'època que estem vivint, la qual ens exigeix imaginar altres classes d'agències i maneres de fer.

Aquest Sâlmon no acaba el seu recorregut aquí, ja que el riu mantindrà viu el seu cabdal, fent un crossfade o transició, en forma de trobades al llarg del 2021, amb l'edició 2022 a partir d'espais de conversa i mostra pública del treball que realitzin prèviament creadores en residència, aprofundint així en la construcció de contextos més pròxims entre ciutat i creació.

En diàleg amb totes les parts que el conformen, el nou festival Sâlmon té l'ocasió per fer de tot l'any primavera, una festa ininterrompuda, l'excepció més necessària per a Barcelona avui.

Fernando Gandasegui

CENTRES DE CREACIÓ COORGANITZADORS I IMPULSORS DEL CICLE SÂLMON 21-22:

Des de fa gairebé 18 anys, per a l'Antic Teatre, sala productora i exhibidora situada al bell mig de Barcelona, el leitmotiv és arriscar-se. Què és l'Antic, què fa i per què ho fa es concreta en els següents valors: aposta per l'experimentació i la recerca en el camp de les arts escèniques contemporànies; interdisciplinarietat; mirada artística d'abast internacional i acció local; prospecció i atenció a la novetat, i trampolí per a la creació emer-

gent; coherència; perseverança; crítica i autocrítica; independència artística i de pensament; diàleg; atenció a les vulnerabilitats i a la perspectiva de gènere; compromís amb l'art i amb l'educació des de la Cultura de Base; lligam amb el territori i lliure iniciativa ciutadana; aspiració a l'autogestió i la sostenibilitat, i recuperació de patrimoni.

ANTIC TEATRE
ANTICTEATRE.COM

La Caldera és un centre de creació de dansa que acompanya i visibilitza el treball d'artistes que consideren el cos com a matèria, eina i pregunta central de la seva recerca. Genera contextos per a compartir pràctiques artístiques que experimenten als marges, donant espai a coses incertes, invisibles i amb altres temporalitats diferents de les normatives. Amb voluntat de transmissió dels sabers del cos que emergeixen d'aquestes experiències i del treball processual dels artistes, recull els rastres i els fa accessibles a través de publicacions.

Fora dels contextos professionals, posa en marxa programes familiars, educatius i vinculats al barri on la dansa convida a pensar des del cos les relacions amb els altres i amb el món. La Caldera és un organisme viu, fet de la gent que la transita. Un cos de 25 anys en moviment, obert i disponible, amb una gestió sensible de l'espai que possibilita les diferents formes d'atenció perquè allò que ha de passar, passi.

LA CALDERA
LACALDERA.INFO

Graner és un centre de creació de dansa i arts vives, situat en una antiga fàbrica de bombetes del barri de La Marina de Barcelona. Emmarcat dins el programa Fàbriques de Creació de l'Ajuntament de Barcelona, som un espai divers i interconnectat que posa al centre la investigació i l'experimentació artística i es relaciona amb la comunitat professional, l'educativa i la ciutadana. Convivim amb artistes i formem part de contextos amb diferents comunitats locals i globals, amb les quals impulsem encreuaments i aprenentatges col·lectius a partir del cos, contribuint a la circulació d'idees i coneixements en el camp de la dansa i les arts vives.

Davant les narratives imperants de productivitat posem en valor el procés, l'experimentació artística, l'escolta i el cos com a generadors de canvi cap a una societat més sostenible, permeable i col·lectiva. Busquem noves maneres de treballar des de la gestió pública creant espais de confiança, promovent relacions a llarg termini i una governança plural i participativa. Ens preguntem sobre quines pràctiques de relació, artístiques, educatives i de gestió són pròpies d'una visió contemporània de la dansa i les arts vives. Creiem que només així podrem expandir el Graner i acompanyar els i les artistes en tot el seu potencial transformador.

GRANER
GRANERBCN.CAT

La Poderosa és entesa i viscuda com una casa, un espai que potencia projectes d'investigació i dona suport a les persones que els creen. La Poderosa intenta propiciar territoris de proximitat i d'intimitat, mentre fomenta la relació entre artistes, equip de gestió i públic. La Poderosa i les persones que l'habitarem creiem en cuinar les coses a foc lent i a la cuina. Créixer, engreixar-se i menjar juntes, tot generant comissari-

ats i marcs d'exhibició específics per a diferents tipus de pràctiques.

LA PODEROSA
LAPODERSA.ES

Practiquem la resistència mitjançant el qüestionament constant de la situació afectiva, social, política i cultural que ens envolta, intentant idear noves metodologies de treball que fomentin l'empatia i l'escolta de les realitats i necessitats d'artistes i públic.

EQUIP CURATORIAL I DE MEDIACIÓ DEL CICLE SÂLMON 21-22

Sofia Asencio és coreògrafa i ballarina. Entre els anys 1989 i 1993 va combinar els estudis de dansa contemporània a l'Institut de Teatre de Barcelona amb el treball a la Revista Musical amb les companyies de Tania Doris, Lita Claver "La Mañana" i al Music Hall "La Belle Epoque". Després d'acabar els estudis de dansa, treballa amb Vicente Saez, Lanonima Imperial, Mudances i Cia ACTA. L'any 1998 entra a formar part del col·lectiu General Elèctrica. A partir d'any 2000 crea al costat de Tomàs Aragay la Societat Doctor Alonso, companyia

escènica i plataforma que els serveix per unir la investigació i la producció d'espectacles en complicitat amb altres artistes i investigadors. Entre els anys 2003 i 2011 codirigeix al costat d'Ernesto Collado i Tomàs Aragay el col·lectiu Cèl·lula, responsable de l'Festival MAPA, així com la col·laboració en programacions com ara el cicle Contraban al Teatre Jardí de Figueres i el comissariat per a Escena Plural al Teatre la Mercè de Girona.
doctoralonso.org/es/main

SOFIA ASECIO

Coreògrafa, investigadora i codirectora artística de La Poderosa, espai de creació i investigació al voltant de la dansa i les arts vives a Barcelona. Llicenciada en Dansa Contemporània i Coreografia a l'Institut del Teatre de Barcelona amplia els seus estudis al Center for Movement Research (NY). Treballa com a intèrpret amb di-

ferents companyies a Bcn i NY i col·labora estretament amb el coreògraf Carmelo Salazar, participant en nombroses peces. Com a creadora desenvolupa projectes centrats en la figura de l'intèrpret com a memòria i arxiu viu i desenvolupa projectes d'investigació al voltant del cos i practiques coreogràfiques experimentals.

BEA FERNÁNDEZ

L'Ariadna Rodriguez i l'Iñaki Alvarez són nyamnyam. Unint les seves formacions i deformacions en diverses disciplines, el seu treball té com a objectiu promoure la creació, la difracció i l'intercanvi de coneixement a través estratègies d'interacció en cada context (g)local en el qual treballen. En aquesta cruïlla entre arts en viu, pensament crític i pedagogies, el treball de nyamnyam es mou entre la creació de projectes artístics i la curadoria entesa com a espai transdisciplinar de

relació i disrupció; així persones, sistemes i contextos interaccionen a través de l'acompanyament de nyamnyam, friccionant amb la visió estandarditzada de mercantilització de la cultura. Han desenvolupat les seves pràctiques en diversitat de contextos i geografies, i al 2020 han obert les portes del Mas nyamnyam, espai de creació, acció i pensament ubicat a Mieres, Girona.
nyamnyam.net

ARIADNA RODRÍGUEZ
IÑAKI ÁLVAREZ

COORDINACIÓ ARTÍSTICA I DE GESTIÓ:

Formada com a crítica i investigadora escènica a la Universidad de las Artes de la Habana, ha desenvolupat el seu treball fonamentalment en el camp de la gestió i l'activació de projectes indisciplinats i d'arts vives. Com a part del Laboratorio Escénico de Experimentación Social (LEES, 2012-19) i d'Osikán-viver escènic experimental (2016-19), va impulsar l'ocupació d'artistes cu-

bans que centren el seu treball en pràctiques de creació alternatives. Té experiència de direcció en el sector públic de les arts, específicament en l'àrea de relacions internacionals. Actualment desenvolupa una investigació sobre la noció de comunitat en les sociabilitats que configuren els àmbits artístic-veïnals i forma part de l'Associació Vulnus.

DIANELIS DIÉGUEZ

DIMECRES 17

PRESENCIAL.
DE 18.30H A 20.30H
FABRA I COATS

A Betevé a les 22.15h

LA PANTALLA PRÒDIGA Raül Alaejos, Carolina Campos, Félix Pérez-Hita, Marc Vives
i la col·laboració d'Hidrogenesse, creadors del jingle del festival.

DIJOURS 18

Seqüència de moviment en
directe de l'equip del festival

PRESENCIAL.
DE 15H A 20H
MERCAT DE LES FLORS

En DIRECTE al web
del festival de 15h a 20h
A Betevé de 17.30h a 19.30h

PLATÓ (SALA MAC) AMB:

SOROLLAR Orquesta
(Anto Rodríguez i Oscar Bueno)

TELENOVEL·LA (CAP.1) Guillem
Mont de Palol, Mária Lança
i Daniel Pizamiglio

VISIONS Alex Reynolds
"Esta puerta, esta ventana"

VERSIONS Aitana Cordero i
Jaume Ferrerete ^{"susurra con tipo flojita muy flojo"}

ÉTAT SECOND Symphony of the
Seas i DD Dorvillier

VERSIONS DD Dorvillier
i Zeena Parkins "Danza Permanente"

TEATRON Rubén Ramos Nogueira

L'HORA DE FICAR-SE AL LLIT
Roger Peláez

FORA DE CAMP (SALA PB)
PRESENCIAL - 20.30H
MERCAT DE LES FLORS

JUST DESIRE Søren Evinson

DIVENDRES 19

Subtitulació en directe de
l'artista Marta Echaves

PRESENCIAL.
DE 15H A 20H
MERCAT DE LES FLORS

En DIRECTE al web
del festival de 15h a 20h
A Betevé de 17.30 a 19.30h

PLATÓ (SALA MAC) AMB:

SOROLLAR Marc O'Callaghan
"Arenga Quaternària"

TELENOVEL·LA (CAP.2) Guillem
Mont de Palol, Mária Lança
i Daniel Pizamiglio

TEATRON Perro Paco

VERSIONS Julián Pacomio
i Ángela Millano "PSYCHO"

VERSIONS Nazario Díaz
"Háblame, cuerpo"

VISIONS Eulàlia Rovira
"The Eye's Speech -or was
it the I speech?"

ÉTAT SECOND Job Ramos
i Silvia Zayas

L'HORA DE FICAR-SE AL LLIT
Roger Peláez

FORA DE CAMP (SALA PB)
PRESENCIAL - 20.30H
MERCAT DE LES FLORS

JUST DESIRE Søren Evinson

DISSABTE 20

Locució en directe del
cineasta Javier Rebollo

PRESENCIAL.
DE 15H A 20H
MERCAT DE LES FLORS

En directe al web
del festival de 15h a 20h
A Betevé de 17.30h a 19.30h

PLATÓ (SALA MAC) AMB:

SOROLLAR Isabel Do Diego
"DEPUEBLO"

TELENOVEL·LA (CAP.3) Guillem
Mont de Palol, Mária Lança
i Daniel Pizamiglio

VISIONS Olga Mesa
"La mesa propia. Danza de manos"

VERSIONS Vicente Arlandis /
Taller Placer "El esfuerzo
constante de ganarse la vida"

ART TAPE Norberto Llopis
"All things (un fragment)"

TEATRON Marta Echaves i
HJ Darger (El Bloque TV)

L'HORA DE FICAR-SE AL LLIT
Roger Peláez

VERSIONS Quim Pujol
"Negre cromà"

FORA DE CAMP (SALA PB)
PRESENCIAL - 20.30H
MERCAT DE LES FLORS

ZEPPELIN BEND Katerina Andreou

DIUMENGE 21

PRESENCIAL
DE 16.30H A 21.00H
GRANER

En DIRECTE al web
del festival de 16.30h a 21.00h

FORA DE CAMP (SALA PB)
PRESENCIAL - 12.30H
MERCAT DE LES FLORS

ZEPPELIN BEND
Katerina Andreou

PLATÓ (GRANER) AMB:

OKAY CONFIANCE Loto Retina, Basile Dinbergs, Anne Lise Le Gac,
Alba Rihe, Júlia Barbany, Daniel Moreno Roldan et al.

DIMECRES 17

12€

FABRA I COATS -
FÀBRICA DE CREACIÓPRESENCIAL
DE 18.30H A 20.30H

L'estrena de La Pantalla Pròdiga es podrà veure a Betevé en diferit a les 22.15h. i el programa quedarà penjat a la carta per a visionats posteriors.

LA PANTALLA PRÒDIGA

RAÚL ALAEJOS, CAROLINA CAMPOS,
FÉLIX PÉREZ-HITA, MARC VIVES,
AMB LA COL·LABORACIÓ
DELS AUTORS DEL JINGLE DEL
FESTIVAL HIDROGENESSE.

Durant més de quinze dies Raúl Alaejos, Carolina Campos, Marc Vives i Félix Pérez-Hita, amb la participació d'Hydrogenesse, conviuen a Fabra i Coats en una trobada que conclou el 17 de febrer, convertint-se en l'esdeveniment inaugural del festival Sâlmon. Un laboratori prodigiós del caos incontrolable, projecte calidoscòpic amb una única pista de sortida: experimentar sobre com es fa un programa de televisió. Així, des de les arts visuals, la performance, la coreografia, el vídeo, la televisió o la música, a partir de la barreja de disciplines o diverses maneres de crear i relacionar-se amb la creació, se'ns convoca com a públic a una pantalla en directe i diferida des d'on veure com es desplega un paisatge insospitat.

RAÚL ALAEJOS
serrin.tv
serrucho.org

“Pels matins, amb Serrin.tv, faig dispositius físics i audiovisuals per buscar nous formats en l'àmbit de l'art i de la comunicació,

i per les tardes som Serrucho.org, una companyia de teatre sense actors. Per les nits la resta.”

CAROLINA CAMPOS
campos.hotglue.me

“Vaig néixer al Brasil i visc a Barcelona. Treballo des de les arts escèniques, entre la creació i la investigació. M'interessen els encreuaments entre cinema i performance,

presència i imatge. Curso el PEI del MACBA (2019/20) i des del 2012 col·laboro amb Re.AI (PT), en la investigació de la Composició en Temps Real.”

FÉLIX PÉREZ-HITA
vudutv.tumblr.com

“Vaig estudiar Història de l'Art i de la Filosofia a la Universitat de Barcelona. Vaig formar part del consell de redacció de la revista Mania (de la Fac.de Filosofia UB) i he publicat a Archipiélago. El 2005, amb Andrés Hispano, vaig crear Soy Cámara (El programa del CCCB), des d'on he creat peces fins el 2020. El 2012, aquesta vegada

conjuntament amb Arturo Bastón, vaig fundar les sessions videològiques de Hilomental. Soc assessor del festival Panoràmic de Granollers sobre cinema i fotografia i he format part de diferents projectes televisius. També he practicat la docència i exerceixo de crític cultural quan puc, en les institucions i publicacions que m'ho permeten.”

MARC VIVES
marcvives.eu

“De Barcelona del 78. Soc artista, entre la investigació, la docència, la producció i la gestió. Entre les visuals i les escèniques. Sempre que puc canto i nedo. M'enfronto a aquest treball des d'estratègies d'apre-

ntatge individual i col·lectiu amb la Laia Estruch, el Martín Vitaliti, el grup de performance FueraFuera, Ixsqcorrenporahí o GRAF.cat.”

HIDROGENESSE
austrohungaro.
com/hydrogenesse

“Duo d'art-rock electrònic, compositors de cançons pop populistes, productors de mantres romàntic-sexuals, autors de cançons que omplen pistes situacionistes, intèrprets del gènere místic-còmic... Hydrogenesse són

Carlos Ballesteros i Genís Segarra. Des de finals de segle passat, han gravat discos com “Así se baila el siglo XX”, “Eres PC/Eres Mac”, “Gimnàstica passiva”, “Animalitos”, “Un dígito binario dudoso” o “Roma”.”

DIJOURS 18

MERCAT DE LES FLORS
(SALA MAC)PRESENCIAL
DE 15H A 17.30H

ACCÉS AL PLATÓ A LES 15H I A LES 17.30H

PLATÓ

La sala MAC del Mercat de les Flors es transforma en un plató de televisió i escenari performatiu on creadores i espectadores construeixen conjuntament un artefacte artístic, alhora que generen un programa de

12€

DIRECTE!

De 15h a 20h

a festivalsalmon.com/directe

i a Betevé de 17.30 a 19.30h

televisió particular. Un espai experimental, una investigació sobre el llenguatge televisiu en relació a les arts vives, una llarga sobretaula o un pla seqüència salvatge on hibridar formats i disciplines dins i fora de camp.

SEQÜÈNCIA DE MOVIMENT EN DIRECTE
AL PLATÓ DE L'EQUIP DEL FESTIVAL

TELETEXT

INGRID GUARDIOLA

“Soc professora, assagista i realitzadora audiovisual. Doctorada en Humanitats, imparteixo classes a la Universitat de Girona. Escric, gravo o munto assajos, literaris o audiovisuals (L’ull i la navalla, Fils, Soy Cámara, Casa de ningú, La dimensió poc coneguda: Pioneres del cinema), participo en exposicions, mitjans (Planta Baixa, Diari Ara), en programació audiovisual i cinematogràfica (MINIPUT, Cinema Truffaut) i investigo les relacions socioculturals que s’estableixen entre la cultura, la tecnologia i la societat.”

L’activitat cultural és la punta de iceberg d’una incalculable massa d’opinions i co-

mentaris que les xarxes socials han multiplicat. Rampells i infoestímul fugaçs que no sempre ens ajuden a copçar el quid de la qüestió. Amb la internet social els crítics han proliferat, però també els setciències que fan de les recomanacions algorítmiques d’algunes plataformes de continguts la seva cantera discursiva. És possible comentar la programació sense reproduir aquests models? Des de l’anàlisi crítica, com si es tractés de fragments d’un discurs, a la vegada, quirúrgic i amorós? Aquí es tracta de posar programació del dia sota el focus d’Ingrid Guardiola que, segons ella, fa el que pot, ni més ni tampoc menys.

SOROLLAR

ORQUESTA
(ANTO RODRÍGUEZ
I ÓSCAR BUENO)

El soroll del programa. Intervencions sonores en directe amb diferents músics convidats.

“ORQUESTA és un duo musical format pels artistes Anto Rodríguez i Óscar Bueno, dos asturians establerts a Madrid. ORQUESTA és el resultat d’anys i anys treballant, cantant i tocant junts en diferents projectes artístics, la majoria d’ells escènics, cinematogràfics i performatius, amb una estreta relació amb el musical. ORQUESTA neix com un projecte musical independent dels nostres treballs escènics.”

Orquesta presenten les seves cançons com un concert escampat entre les propostes del programa. Busquen la intersecció entre les presències, les absències i distàncies, l’electrònica, les cançons tradicionals, el ball, la música popular espanyola dels 70, la melodia del despertador, els aplaudiments, els passos i una cançó de bressol

linktr.ee/Or.questa

Ángel Losa

TELENOVEL·LA (CAPÍTOL 1)

MÁRCIA LANÇA,
GUILLEM MONT DE PALOL
I DANIEL PIZAMIGLIO

Una sèrie de televisió de tres capítols, creada en el més absolut present en el Plató durant tres dies consecutius. Els creadors convidats a realitzar-la l'escriuran, dirigiran i interpretaran des del punt 0 fins al seu desenllaç final, sense cap pacte previ ni guió fixat. L'espai es transformarà en una pel·lícula fotogràfica on tots els gestos i accions dels tres performers es gravaran, s'editaran i muntaran a la retina dels telespectadors

VISIONS

ALEX REYNOLDS
"ESTA PUERTA, ESTA VENTANA"

Projecció de treballs de vídeo que deambulen entre disciplines.

VERSIONS

AITANA CORDERO VICO I
JAUME FERRETE VÁZQUEZ

"SUSURRA CON TIPO FLOJITA MUY FLOJO"

Presentacions performatives adaptades especialment per al Plató.

Rocío Martín

Márcia Lança: "He participat en les creacions 'Dentro do coração', 'NOME', 'Por esse mundo', 'Evidências suficientes...', 'Happiness and misery', '9 possible portraits', 'Desijo ignorante', 'Trompe le Monde', 'Morning Sun', 'Dos joelhos para baixo'. He col·laborat amb João Fiadeiro, Cláudia Dias, Sónia Baptista, Alex Cassal, Carolina Campos, Miguel Castro Caldas, Olga Mesa, Nuno Lucas, Jørgen Knudsen, Aniol Busquets."

Guillem Mont de Palol: "Instal·lat a Barcelona i graduat per la School for New Dance Development d'Amsterdam. Des de llavors he estat treballant activament i incessantment en l'escena, tant nacional com internacional, de dansa contemporània i performance, com a parella artística amb Jorge Dutor (#Losmicrófonos, Grand Applause i Lo Pequeño, en col·laboració amb Cris Blanco).

Soc artista i cineasta. "Esta puerta, esta ventana" està rodada en el mateix espai en moments diferents, Alma Söderberg i Nilo Gallego només coincideixen a través del so, fent del lloc on els veiem un eco físic de l'únic espai que els uneix: l'espai virtual d'una pel·lícula. On acaba el jo i comença el nosaltres? Com podem viure junts mantenint el nostre propi ritme? Com ens dirigim, afectem, manipulem?"
alexreynolds.net

Aitana Cordero Vico i Jaume Ferrete Vázquez obren a la mirada del públic el seu procés de treball iniciat al Programa Cruzados de La Poderosa, continuant així la construcció del seu diàleg.

hola hola, fruta, camión, te té, una pareja unnnn niño, mm no sé, tu voz es amalgamada, amortiguada... asuavizada aaaatunelada / Laguno politico ibérico, fiambre, yo si, trufa / Voz objeto, voz nosótrica, voz cuerpa, mi voz no es verdad / actualiza / entro / escuriososabersevoz / M / Ma / Mamamama / Ma ma ma ma ma mamamamamamamamamamamamamamama ma ma m ama mama ma ma.a

Aitana Cordero Vico: "Soc una "mover", creadora / coreògrafa, directora, curiosa, amant, de les preguntes, els llibres, cuinar i els cossos,

També desenvolupo la meva pràctica pedagògica a la School for New Dance Development com a professor convidat de Movement Research i Coreografia i Composició."

Daniel Pizamiglio: "Intèrpret i creador brasiler. A Fortaleza vaig conèixer el coreògraf portuguès João Fiadeiro i em vaig traslladar a Lisboa el 2012, on visc i treballo. La meua recerca es situa en la trobada entre la poesia i el cos, a més d'intentar activar la corporalitat de l'afecte i la relació."

Amb: Alma Söderberg, Nilo Gallego
Imatge: Tim Sidell
So: Laszlo Umbreit
Muntatge: Alex Reynolds
Producció : Anna Manubens

gèminis, mare, faig surf...desenvolupo peces, instal·lacions, performances, coreografies, esdeveniments, pel·lícules, vídeos, textos, propostes culinàries i "coses". Els meus principals interessos són la "trobada entre cossos", la intimitat, la "senxualitat", la fisicalitat de la violència i l'exploració dels protocols i convencions de les arts escèniques. Estimo els objectes, profundament.

Jaume Ferrete Vázquez: "Treballo, com a artista, sovint al voltant de les nocions de veu i escolta, mitjançant performances, sessions d'escolta, l'arxiu, tallers, converses, treballs sonors i llocs web. Treballo, també, sovint, sobre les relacions afectives que podem establir amb les veus sintètiques, des de la performance, i tinc cura de l'Aiur, que en té tres.

ÉTAT SECOND

SYMPHONY OF THE SEAS I DD DORVILLIER

Es denomina 'état second' a l'estat d'alteració en el qual entren alguns autors a l'hora d'escriure relats, en el que es conjuguen abstracció i concentració.

DD Dorvillier i Symphony of The Seas es troben a "État Second", un lloc inestable, bellugadís i que ajorna qualsevol promesa d'ubicació, per parlar de "Danza Permanente."

Una idea de conversa que es fonamenta en el que no es diu, un moviment abstracte que mou alguna cosa més que les paraules. Pensarem en els grans temes de la Dansa com a acte performatiu i amb sort, aconseguirem deixar enrere la llum per anar cap a la foscor.

Xavier Manubens: "Artista, coreògraf i performer. El meu treball es mou entre els camps del site-specific, la instal·lació i la

Dansa, i posa l'atenció en com es construeixen experiències performatives en espais no convencionals. Abordo els processos de transició entre dues coses i relaciono l'arquitectura i el gènere per a produir situacions ambigües i incertes." xaviermanubens.com

VERSIONS

DD DORVILLIER I ZEENA PARKINS "DANZA PERMANENTE"

Presentacions performatives adaptades especialment per al Plató.

"Nascuda a Puerto Rico, vaig desenvolupar el meu treball a Nova York el 1989 i em vaig traslladar a França el 2010. La meua pràctica artística troba el seu equilibri entre l'exploració del cos sensible, el pensament i el llenguatge, així com en el treball en grup. Soc artista associada al CDCN Le Dancing Dijon. Amb el compositor Sébastien Roux vaig inaugurar el 2020 La Corvette, un lloc de recerca i creació multidisciplinar a Côte d'Or."

Coreografia i concepte: DD Dorvillier
Ambient sonor i direcció musical: Zeena Parkins
Intèrprets: Liza Baliasnaja, Amanda Barrio Charmelo, Sébastien Chatellier, Walter Dundervill
Creació 2012 amb els intèrprets: Fabian Barba,

"Danza Permanente és una transposició nota per nota en moviment del quartet de corda #15 Opus 132 en La menor de Beethoven. Gairebé en silenci, els ballarins, actuen al mateix temps com a instrument i com a performer i manllevan les funcions formals i sensibles de la partitura per provocar, a través de la dansa, aquell estat de pensament i sentiment que sembla tan exclusiu de la música."

humanfuturedancecorps.org

Nuno Bizarro, Walter Dundervill, Naiara Mendioroz
Assistència als assajos i assessora: Heather Kravas
Disseny de llums: Thomas Dunn
Direcció tècnica: Nicolas Barrot
Producció: Laura Aknin

Thomas Dunn

TEATRON

RUBÉN RAMOS NOGUEIRA

Reflexions i aproximacions crítiques a fenòmens de les arts performatives.

“Som un mitjà digital on et pots informar del que està passant en el territori de les arts rares. A TEATRON hi trobaràs molts creadors d'arts vives, a més a més de cronistes, crítics, fotògrafs, sales, centres d'art i festivals, tots reunits en una mateixa comunitat virtual.”

N'estàs fins als nassos de mirar la cartellera no trobar-hi més que sobretot musicals, clubs de la comèdia, adaptacions de

Shakespeare amb caçadora de cuir, dansa contemporània de l'època de les Olimpíades i cultura per a zombis en general?

Amb la col·laboració de Sonia Gómez, Jens Grundmann, Anders Bigum i Roger Adam.

tea-tron.com

TEATRON

L'HORA DE FICAR-SE AL LLIT

ROGER PELÀEZ

“Faig xistes, dibuixo, canto i opino sobre coses de les quals
1: no en tinc ni idea i
2: no m'importen una merda
Documentació zero. Contrastació zero.
Intel·ligència zero.”

L'hora de ficar-se al llit és quan un deixa tot allò que li toca ser, tot allò aleatori, fals i parasitari d'un mateix i es queda sol amb la seva pròpia infimitat. El moment en el que un és més fràgil. Vindré amb els meus bramuls, els meus quequeigos, les meves síl·labes monòtones...Sereu malalt en hospital nou, sereu moribund en llit de pedra i sereu víctimes. Jo seré corc i vosaltres fusta.

Roger Pelàez

FORA DE CAMP

JUST DESIRE

de Søren Evinson

10€

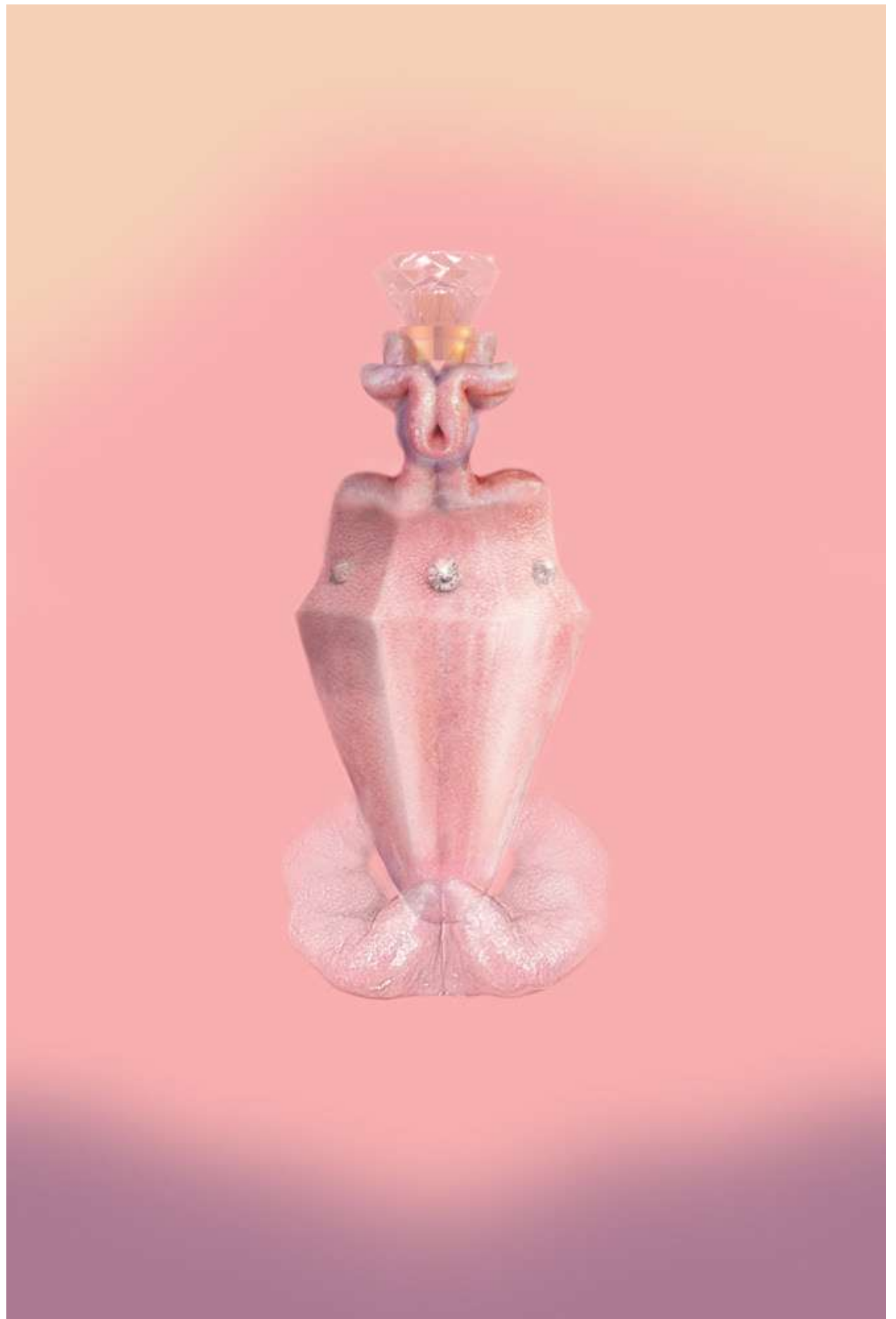
MERCAT DE LES FLORS (SALA PB) DIJOURS 18 A LES 20.30H

“Reflexiono sobre la idealització de la cultura contemporània a través de contorsions de cos, veu i paraula, esborrellant les fronteres formals i morals entre allò teatral i la performance. Treballa de forma col·laborativa i multidisciplinar, anquejant la realitat per formalitzar noves fantasies del que és espectacular.”

“Just Desire” és un aliatge de fantasies delirants, suaus, brillants i contínues. És com els acabats dels objectes de consum més inspiradors del nostre temps. Com un telèfon de gamma alta, un perfum de luxe o un Tesla Roadster, la performance se’ns ofereix com l’objecte del nostre desig.

sorenevinson.com

Concepte, textos i interpretació: Søren Evinson
 Dramatúrgia: Florine Lindner
 Música: TRIIM i Dani Papell
 Disseny de llum i espai: Julia Bauer
 Disseny de vestuari: Samara Scott
 Producció: Antic Teatre i Kena Rodríguez Kuhn
 Coproducció: Antic Teatre, Le Phénix Scène Nationale Valenciennes i Quinzena Metropolitana de Dansa
 Amb el suport: Graner, Theaterstudios Berlin, Espace Pasolini Valenciennes i Tenerife Lab
 Agraïments: Semolina Tomic, Roberto Fratini, Roger Sala Reyner, Andrea Soto Calderón, Federico Ricioti, Adán Hernández i Philippe Asselin

James Trimmer

DIVENDRES 19

12€

MERCAT DE LES FLORS
(SALA MAC)PRESENCIAL
DE 15H A 20H

ACCÉS AL PLATÓ A LES 15H I A LES 17.30H

DIRECTE!

De 15h a 20h

a festivalsalmon.com/directe

i a Betevé de 17.30 a 19.30h

SUBTITULACIÓ EN DIRECTE
AL PLATÓ DE L'ARTISTA
MARTA ECHAVES

PLATÓ

La sala MAC del Mercat de les Flors es transforma en un plató de televisió i escenari performatiu on creadores i espectadores construeixen conjuntament un artefacte artístic, alhora que generen un programa de

televisió particular. Un espai experimental, una investigació sobre el llenguatge televisiu en relació a les arts vives, una llarga sobretaula o un pla seqüència salvatge on hibridar formats i disciplines dins i fora de camp.

TELETEXT

INGRID GUARDIOLA

“Soc professora, assagista i realitzadora audiovisual. Doctorada en Humanitats, imparteixo classes a la Universitat de Girona. Escric, gravo o munto assajos, literaris o audiovisuals (L’ull i la navalla, Fils, Soy Cámara, Casa de ningú, La dimensió poc coneguda: Pioneres del cinema), participo en exposicions, mitjans (Planta Baixa, Diari Ara), en programació audiovisual i cinematogràfica (MINIPUT, Cinema Truffaut) i investigo les relacions socioculturals que s’estableixen entre la cultura, la tecnologia i la societat.”

L’activitat cultural és la punta de iceberg d’una incalculable massa d’opinions i co-

mentaris que les xarxes socials han multiplicat. Rampells i infoestímul fugaçs que no sempre ens ajuden a copçar el quid de la qüestió. Amb la internet social els crítics han proliferat, però també els setciències que fan de les recomanacions algorítmiques d’algunes plataformes de continguts la seva cantera discursiva. És possible comentar la programació sense reproduir aquests models? Des de l’anàlisi crítica, com si es tractés de fragments d’un discurs, a la vegada, quirúrgic i amorós? Aquí es tracta de posar programació del dia sota el focus d’Ingrid Guardiola que, segons ella, fa el que pot, ni més ni tampoc menys.

SOROLLAR

MARC O’CALLAGHAN

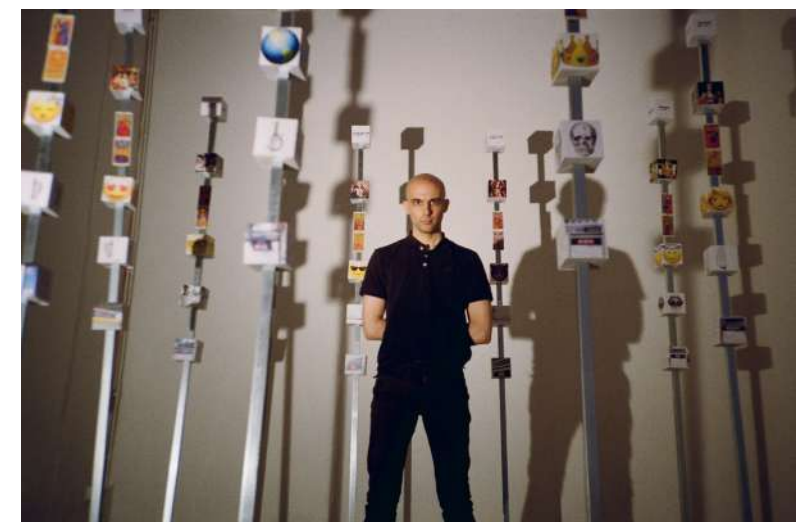
“ARENKA QUATERNÀRIA”

El soroll del programa, intervencions sonores en directe amb diferents músics convidats.

“Em dedico a analitzar-ho tot en termes d’arquetips, conjunts de números simbòlics, i plans de realitat. Amb mètodes propis de la subcultura post-industrial, busco nexes entre plans estructuralment disseccionables, com la música i la religió. A dia d’avui afirmo que la meva pràctica és una experimentació amb les relacions espai-temps.”

“Arenga Quaternària” és una intervenció dividida en quatre parts, on es prova de posar en pràctica les premisses del simbolisme temporal i musical adaptant-les al format mass-media, i utilitzant-les com a llenguatge per a fer un comentari polític sobre contradiccions relacionades amb la cultura en aquest present d’acceleració bio-quàntica i dessacralització panòptica.

marcocallaghan.com

Alejandra Núñez

TELENOVEL·LA (CAPÍTOL 2)

MÁRCIA LANÇA,
GUILLEM MONT DE PALOL
I DANIEL PIZAMIGLIO

Una sèrie de televisió de tres capítols, creada en el més absolut present per al Plató del Salmon '21 durant tres dies consecutius. Els creadors convidats a realitzar-la l'escriuran, dirigiran i interpretaran des del punt 0 fins al seu desenllaç final, sense cap pacte previ ni guió fixat. L'espai es transformarà en una pel·lícula fotogràfica on tots els gestos i accions dels tres performers es gravaran, s'editaran i muntaran a la retina dels telespectadors.

Márcia Lança: "He participat en les creacions 'Dentro do coração', 'NOME', 'Por esse mundo', 'Evidências suficientes...', 'Happiness and misery', '9 possible portraits', 'Desijo ignorante', 'Trompe le Monde', 'Morning Sun', 'Dos joelhos para baixo'. He col·laborat amb João Fiadeiro, Cláudia Dias, Sônia Baptista, Alex Cassal, Carolina Campos, Miguel Castro Caldas, Olga Mesa, Nuno Lucas, Jørgen Knudsen, Aniol Busquets."

Guillem Mont de Palol: "Instal·lat a Barcelona i graduat per la School for New Dance Development d'Amsterdam. Des de llavors he estat treballant activament i incessantment en l'escena, tant nacional com internacional, de dansa contemporània i performance, com a parella artística amb Jorge Dutor (#Losmicrófonos, Grand Applause i Lo Pequeño, en col·laboració amb Cris Blanco).

També desenvolupo la meva pràctica pedagògica a la School for New Dance Development com a professor convidat de Movement Research i Coreografia i Composició."

Daniel Pizamiglio: "Intèrpret i creador brasiler. A Fortaleza vaig conèixer el coreògraf portuguès João Fiadeiro i em vaig traslladar a Lisboa el 2012, on visc i treballa. La meua recerca es situa en la trobada entre la poesia i el cos, a més d'intentar activar la corporalitat de l'afecte i la relació."

TEATRON

PERRO PACO

Reflexions i aproximacions crítiques a fenòmens de les arts performatives.

"Som un mitjà digital on et pots informar del que està passant en el territori de les arts rares. A TEATRON hi trobaràs molts creadors d'arts vives, a més a més de cronistes, crítics, fotògrafs, sales, centres d'art i festivals, tots reunits en una mateixa comunitat virtual."

N'estàs fins als nassos de mirar la cartellera i no trobar-hi més que musicals, clubs de la comèdia, adaptacions de Shakespeare

amb caçadora de cuir, dansa contemporània de l'època de les Olimpíades i cultura per a zombis en general?

Amb la col·laboració de Sonia Gómez, Jens Grundmann, Anders Bigum i Roger Adam.
tea-tron.com

VISIONS

EULÀLIA ROVIRA
"THE EYE'S SPEECH -OR
WAS IT THE I SPEECH?"

Projecció de treballs de vídeo que deambulen entre disciplines.

"Em dedico a les arts visuals i performatives. Preguntant-me sobre la rectitud dels cossos i del llenguatge, he acabat treballant qüestions com la gravetat, la visió, la mort o la transparència. Col·laboro regularment amb l'artista Adrian Schindler, amb qui comparteixo l'exercici de desplaçar l'ull que mira i la veu que narra".

"The Eye's Speech -or was it the I speech?" s'obre als pensaments d'un ull cansat que en el seu moment improductiu abaixa la parpella obre la boca i balbujeja. Balancejant-se entre el llegat occidental d'hipervisibilitat autoritària

i l'anhel reprimit d'alucinar sense imatges, el cíclop té visions que semblen contradir-se.
eulaliarovira.info

Veü: Eulàlia Rovira
Gravació i edició de veu: Daniel Moreno Roldán
Animació: Guillermo Daldo - Malevo

VERSIONS

JULIÁN PACOMIO I
ÁNGELA MILLANO "PSYCHO"

Presentacions performatives
adaptades per al Plató.

"Som l'Ángela Millano i el Julián Pacomio. Treballem junts des de 2017 en el projecte d'investigació 'Asleep Images', del qual en formen part les performances PSYCHO i Make It Don't Fake (2019). Juntes explorem diferents models de respondre a la pregunta: pot una persona en ella mateixa emmagatzemar/ser/representar/reproduir continguts cinematogràfics? I si és així, com ho fa? Prenem com a eix el nostre interès comú sobre el cos, la memòria, l'arxiu, la reescriptura i la reproducció".

"PSYCHO" és una peça sobre dues seqüències cinematogràfiques gairebé iguals (la pel·lícula "Psycho" d'Alfred Hitchcock i el remake homònim de Gus Van Sant, del 1998).

Què és el que apareix quan es veuen simultàniament dues coses diferents entre elles però pràcticament idèntiques? "PSYCHO" és una manera de dilatar el temps de cada cos i fer-ne present el seu pes, pausar el flux del temps i observar amb rigor els instants i els detalls del que hi succeeix a dins; un joc de miralls.

Creació i interpretació: Julián Pacomio i Ángela Millano
Suport dramaturgic: Carolina Campos
Direcció tècnica: Leticia Skrycky
Residències: La Caldera, Tabakalera - Centro Internacional de Cultura Contemporànea, Atelier Real, Desfoga i S'ALA
Agraïments: Blanca G. Terán, Matías Daporta, João Fiadeiro, Leonardo Mouramateus, Núria Gómez Gabriel i Vendedoras de Humo.

julianpacomio.net
angelamillano.com

Alípio Padhila

ÉTAT SECOND

JOB RAMOS I SILVIA ZAYAS

Es denomina 'état second' a l'estat d'alteració en el qual entren alguns autors a l'hora d'escriure relats, en el que es conjuguen abstracció i concentració.

Silvia Zayas: "Treballo entre els límits de les arts escèniques, el cinema i la coreografia expandida. Investigo formes de traslladar el llenguatge fílmic en diferents dispositius performatius. Recentment he estrenat 'Brilliant Corners' juntament amb Orquestina de Pigmeos. A més a més, estic acabant la pel·lícula 'Puebla' amb María Jerez, i treballant en dos projectes en relació amb la materialitat del so: 'ê' i 'U'."

Job Ramos: "He treballat en l'àmbit de la instal·lació, el vídeo, el so, els mitjans interactius, la performance o l'escultura. Les meves propostes estan lligades a la tradició del site-specific. Els meus interessos temàtics són difusos, però guarden relació amb l'entramat que s'estableix entre natura, religió y tecnologia. Entenen-los com a termes homònims".

Silvia Zayas i Job Ramos posen en conversa els seus processos d'investigació en el context i espai del Plató. "ê" de Silvia Zayas explora les tensions entre modes de percepció subaquàtica amb el desig d'una comprensió somàtica de les maneres de sentir d'algunes espècies marines socials. "Sense evidència verbal" de Job Ramos, parteix d'un seguiment a un conjunt d'experts d'un centre que treballen per evitar l'extinció d'una espècie; el projecte fantaseja amb la possibilitat d'intentar establir algun tipus de comunicació no estable amb els seus habitants no humans. Ambdós processos interseccionen en la possibilitat de convertir-se en una pel·lícula.

silviazayas.tumblr.com
jobramos.net

VERSIONS

NAZARIO DÍAZ
“HÁBLAME, CUERPO”

Presentacions performatives adaptades per al Plató.

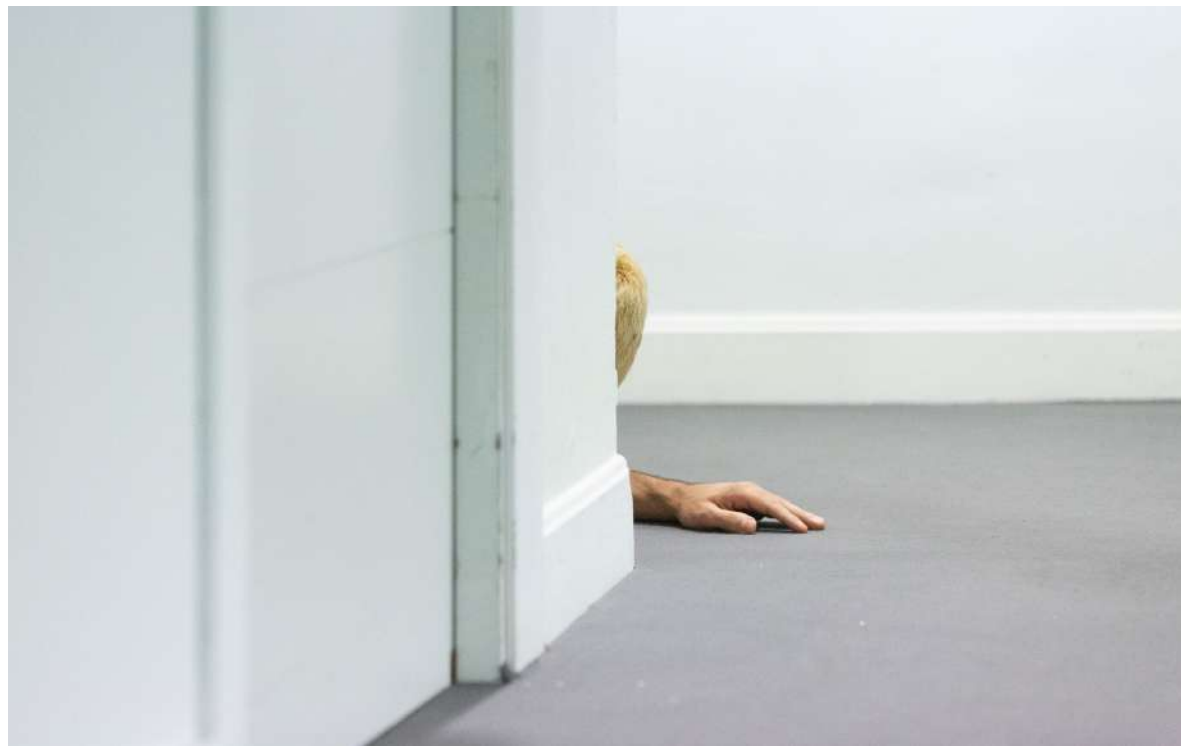
“Desenvolupo el meu treball principalment en el terreny de les arts performatives, posant el focus en la tensió generada entre cos, mirada i escriptura. Formo part de Vértebro, al costat de Juan Diego Calzada i Ángela López, amb qui vam organitzar a Còrdova el festival Beautiful Movers. Actualment, a Bilbao, desenvolupo els treballs ‘Otro borrado a través de la insistencia’, en solitari, i ‘Conversation pieces’, amb el coreògraf basc Isaak Erdoiza.”

‘Háblame, cuerpo’ és part de ‘Looking for Pepe’, un estudi iniciat el 2016, que parteix de la figura de l’artista cordovès Pepe Espaliú (1955-1993), per desplegar una sèrie d’investigacions al voltant del cos, el llenguatge i el territori. L’estudi al voltant d’Espaliú, i sobre com va desenvolupar vincles entre la seva obra i les seves circumstàncies, marcades per la malaltia, en un moment social

i polític en plena transformació, inspira un treball al voltant de la matèria que muta o desapareix i la idea de desgast i de subjecció d’un cos entès com a existència física i social.

“Proposo un acte de resistència que vincula aspectes com la transformació fonètica del meu flux vocal, la noció de circularitat o la idea d’allò nou mitjançant la insistència; col·locant el meu cos en col·lisió amb el llenguatge i amb certa voluntat d’oscil·lació geogràfica i identitària.”

Creació i interpretació: Nazario Díaz
‘Háblame, cuerpo’ es va estrenar el 29 de novembre de 2018 a Elipsiak, programa comissariat per Isabel de Naverán per a Azkuna Zentroa, Bilbao. ‘Looking for Pepe’ es desplega gràcies a la complicitat de Jorge Gallardo, Jesús Alcaide, Cuqui Jerez, María Jerez, Isaak Erdoiza i Ion Munduate, perquè el seu amor i les seves informacions han ajudat a fer els cercles més amplis i menys hermètics.

NoNoNoSoloSoloNo_Patricia_Nieto

L’HORA DE
FICAR-SE
AL LLIT

ROGER PELÀEZ

“Faig xistes, dibuixo, canto i opino sobre coses de les quals
1: no en tinc ni idea i
2: no m’importen una merda
Documentació zero. Contrastació zero.
Intel·ligència zero.”

L’hora de ficar-se al llit és quan un deixa tot allò que li toca ser, tot allò aleatori, fals i parasitari d’un mateix i es queda sol amb la seva pròpia infimitat. El moment en el que un és més fràgil. Vindré amb els meus bramuls, els meus quequeigos, les meves síl·labes

monòtones...Sereu malalt en hospital nou, sereu moribund en llit de pedra i sereu víctimes. Jo seré corc i vosaltres fusta.

Roger Pelàez

FORA DE CAMP

JUST DESIRE

de Søren Evinson

10€

MERCAT DE LES FLORS (SALA PB) DIVENDRES 19 A LES 20.30H

“Reflexiono sobre la idealització de la cultura contemporània a través de contorsions de cos, veu i paraula, esborrellant les fronteres formals i morals entre allò teatral i la performance. Treballo de forma col·laborativa i multidisciplinar, anquejant la realitat per formalitzar noves fantasies del que és espectacular.”

“Just Desire” és un aliatge de fantasies delirants, suaus, brillants i contínues. És com els acabats dels objectes de consum més inspiradors del nostre temps. Com un telèfon de gamma alta, un perfum de luxe o un Tesla Roadster, la performance se'ns ofereix com l'objecte del nostre desig.

sorenevinson.com

Concepte, textos i interpretació: Søren Evinson
 Dramatúrgia: Florine Lindner
 Música: TRIIM i Dani Papell
 Disseny de llum i espai: Julia Bauer
 Disseny de vestuari: Samara Scott
 Producció: Antic Teatre i Kena Rodríguez Kuhn
 Coproducció: Antic Teatre, Le Phénix Scène Nationale Valenciennes i Quinzena Metropolitana de Dansa
 Amb el suport: Graner, Theaterstudios Berlin, Espace Pasolini Valenciennes i Tenerife Lab
 Agraïments: Semolina Tomic, Roberto Fratini, Roger Sala Reyner, Andrea Soto Calderón, Federico Ricciotti, Adán Hernández i Philippe Asselin

James Trimmer

DISSABTE 20

12€

MERCAT DE LES FLORS
(SALA MAC)PRESENCIAL
DE 15H A 20H

ACCÉS AL PLATÓ A LES 15H I A LES 17.30H

DIRECTE!

De 15h a 20h

a festivalsalmon.com/directe

i a Betevé de 17.30 a 19.30h

LOCUCIÓ EN DIRECTE
AL PLATÓ DEL CINEASTA
JAVIER REBOLLO

PLATÓ

La sala MAC del Mercat de les Flors es transforma en un plató de televisió i escenari performatiu on creadores i espectadores construeixen conjuntament un artefacte artístic, alhora que generen un programa de

televisió particular. Un espai experimental, una investigació sobre el llenguatge televisiu en relació a les arts vives, una llarga sobretaula o un pla seqüència salvatge on hibridar formats i disciplines dins i fora de camp.

TELETEXT

INGRID GUARDIOLA

“Soc professora, assagista i realitzadora audiovisual. Doctorada en Humanitats, imparteixo classes a la Universitat de Girona. Escric, gravo o munto assajos, literaris o audiovisuals (L’ull i la navalla, Fils, Soy Cámara, Casa de ningú, La dimensió poc coneguda: Pioneres del cinema), participo en exposicions, mitjans (Planta Baixa, Diari Ara), en programació audiovisual i cinematogràfica (MINIPUT, Cinema Truffaut) i investigo les relacions socioculturals que s’estableixen entre la cultura, la tecnologia i la societat.”

L’activitat cultural és la punta de iceberg d’una incalculable massa d’opinions i co-

mentaris que les xarxes socials han multiplicat. Rampells i infoestímuls fugaçs que no sempre ens ajuden a copçar el quid de la qüestió. Amb la internet social els crítics han proliferat, però també els setciències que fan de les recomanacions algorítmiques d’algunes plataformes de continguts la seva cantera discursiva. És possible comentar la programació sense reproduir aquests models? Des de l’anàlisi crítica, com si es tractés de fragments d’un discurs, a la vegada, quirúrgic i amorós? Aquí es tracta de posar programació del dia sota el focus d’Ingrid Guardiola que, segons ella, fa el que pot, ni més ni tampoc menys.

SOROLLAR

ISABEL DO DIEGO
“DEPUEBLO”

El soroll del programa. Intervencions sonores en directe amb diferents músics convidats.

Fábrica de aceite

“Soc Juan Diego Calzada i Isabel Do Diego és la meua identitat sonora com a artista andalús. Signo l’escriptura, composició i producció de “Depueblo”, el meu primer disc, modelat en blanc, negre i magenta per generar un hàbitat sonor cromàticament primitiu, un imaginari melòdic artificialment elemental.”

Des d’Andalusia, Isabel Do Diego desplega en el seu debut musical. “DEPUEBLO”, un folklore auster i brutalista generat pel diàleg entre un cos ritual i un cos protèsic. Un hàbitat sonor on, de manera atemporal, coexisteixen els éssers vius al costat de les màquines.

isabeldodiego.com

TELENOVEL·LA (CAPÍTOL 3)

MÁRCIA LANÇA,
GUILLEM MONT DE PALOL
I DANIEL PIZAMIGLIO

Una sèrie de televisió de tres capítols, creada en el més absolut present per al Plató durant tres dies consecutius. Els creadors convidats a realitzar-la l'escriuran, dirigiran i interpretaran des del punt 0 fins al seu desenllaç final, sense cap pacte previ ni guió fixat. L'espai es transformarà en una pel·lícula fotogràfica on tots els gestos i accions dels tres performers es gravaran, s'editaran i muntaran a la retina dels telespectadors.

Márcia Lança: “He participat en les creacions ‘Dentro do coração’, ‘NOME’, ‘Por esse mundo’, ‘Evidências suficientes...’, ‘Happiness and misery’, ‘9 possible portraits’, ‘Desijo ignorante’, ‘Trompe le Monde’, ‘Morning Sun’, ‘Dos joelhos para baixo’. He col·laborat amb João Fiadeiro, Cláudia Dias, Sónia Baptista, Alex Cassal, Carolina Campos, Miguel Castro Caldas, Olga Mesa, Nuno Lucas, Jørgen Knudsen, Aniol Busquets.”

Guillem Mont de Palol: “Instal·lat a Barcelona i graduat per la School for New Dance Development d'Amsterdam. Des de llavors he estat treballant activament i incessantment en l'escena, tant nacional com internacional, de dansa contemporània i performance, com a parella artística amb Jorge Dutor (#Losmicrófonos, Grand Applause i Lo Pequeño, en col·laboració amb Cris Blanco). També de-

senvolupo la meva pràctica pedagògica a la School for New Dance Development com a professor convidat de Movement Research i Coreografia i Composició.”

Daniel Pizamiglio: “Intèrpret i creador brasiler. A Fortaleza vaig conèixer el coreògraf portuguès João Fiadeiro i em vaig traslladar a Lisboa el 2012, on visc i treballa. La meva recerca es situa en la trobada entre la poesia i el cos, a més d'intentar activar la corporalitat de l'afecte i la relació.”

TEATRON

MARTA ECHAVES I
HJ DARGER (EL BLOQUE TV)

Reflexions i aproximacions crítiques a fenòmens de les arts performatives.

“Som un mitjà digital on et pots informar del que està passant en el territori de les arts rares. A TEATRON hi trobaràs molts creadors d'arts vives, a més a més de cronistes, crítics, fotògrafs, sales, centres d'art i festivals, tots reunits en una mateixa comunitat virtual.”

N'estàs fins als nassos de mirar la cartellera i no trobar-hi més que musicals, clubs de la comèdia, adaptacions de Shakespeare

amb caçadora de cuir, dansa contemporània de l'època de les Olimpíades i cultura per a zombis en general?

Amb la col·laboració de Sonia Gómez, Jens Grundmann, Anders Bigum i Roger Adam.
tea-tron.com

VISIONS

OLGA MESA “LA MESA
PROPIA. DANZA DE MANOS”

Projecció de treballs de vídeo que deambulen entre disciplines.

“Soc coreògrafa i artista visual, instal·lada a França. Des dels anys 1990 estic desenvolupant una investigació al voltant d'una escriptura del cos personal, afirmant el lloc d'allò íntim dins de la representació. Al costat de Francisco Ruiz de Infante, a la nostra companyia estem creant diferents formats, des de peces escèniques fins a produccions audiovisuals, publicacions i conferències performatives.”

“Una Mesa Propia (danza de manos)” és un quadern de notes filmiques en moviment. El motor d'aquesta història sorgeix d'un diàleg còmplice amb la meua mare, la poeta asturiana Marián Suárez, a través d'un

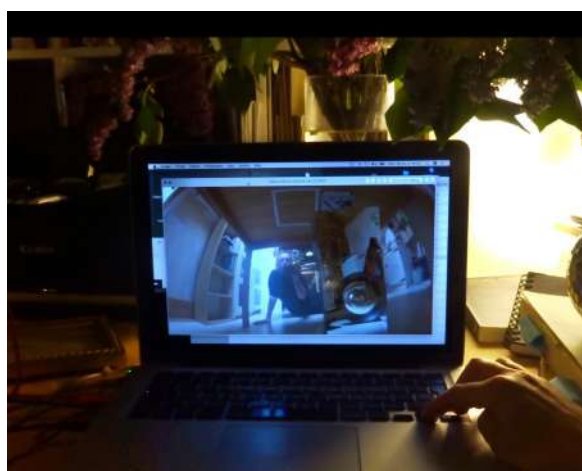
protocol de lectura a distància iniciat al començament de la nostra quarantena, el març de 2020. D'aquesta doble lectura en veu alta, va sorgir un ritual que anomenem “danza de mans”.

fueradecampo.org

Localitzacions: taller de treball, finestra jardí, camí camp, habitació, finestra saló: Auberive, regió de Haute-Marne, França, Avilés (Astúries), Miraflores de la Serra (Madrid)

Equip: Olga Mesa (direcció i cos operador), Francisco Ruiz de Infante (muntatge), Marian Suárez, Carmen Estela Acosta, Pino Mesa (presències), Pierre Kiener (coordinació)
Producció: Hors Champ // Fuera de Campo.

Coproducció: “Asturias, Cultura en Rede”, Principado de Asturias (Es)

VERSIONS

VICENTE ARLANDIS /
TALLER PLACER“EL ESFUERZO CONSTANTE
DE GANARSE LA VIDA”Presentacions performatives
adaptades especialment per al Plató

ART TAPE

NORBERTO LLOPIS “ALL
THINGS” (UN FRAGMENT)Un estudi viu sobre les possibilitats
de reescriptura videogràfica d'una
coreografia.

“Trabajo com a performer, investigador i docent en el camp de les Arts Escèniques. En l'actualitat formo part de TALLER PLACER, un col·lectiu dedicat a la producció cultural. El meu objectiu és procurar els mitjans per deixar de treballar el més aviat possible.”

“El esfuerzo constante de ganarse la vida” és una performance on intento treballar el mínim, el just i el que jo entenc per raonable. Us explicaré el que penso de la disciplina, de la feina del ballarí i del segrest del nostre temps. Us explicaré que se sent quan repeteixes durant vuit hores al dia la mateixa acció en una fàbrica o com es queda el cos quan balles el mateix espectacle durant cinc anys.

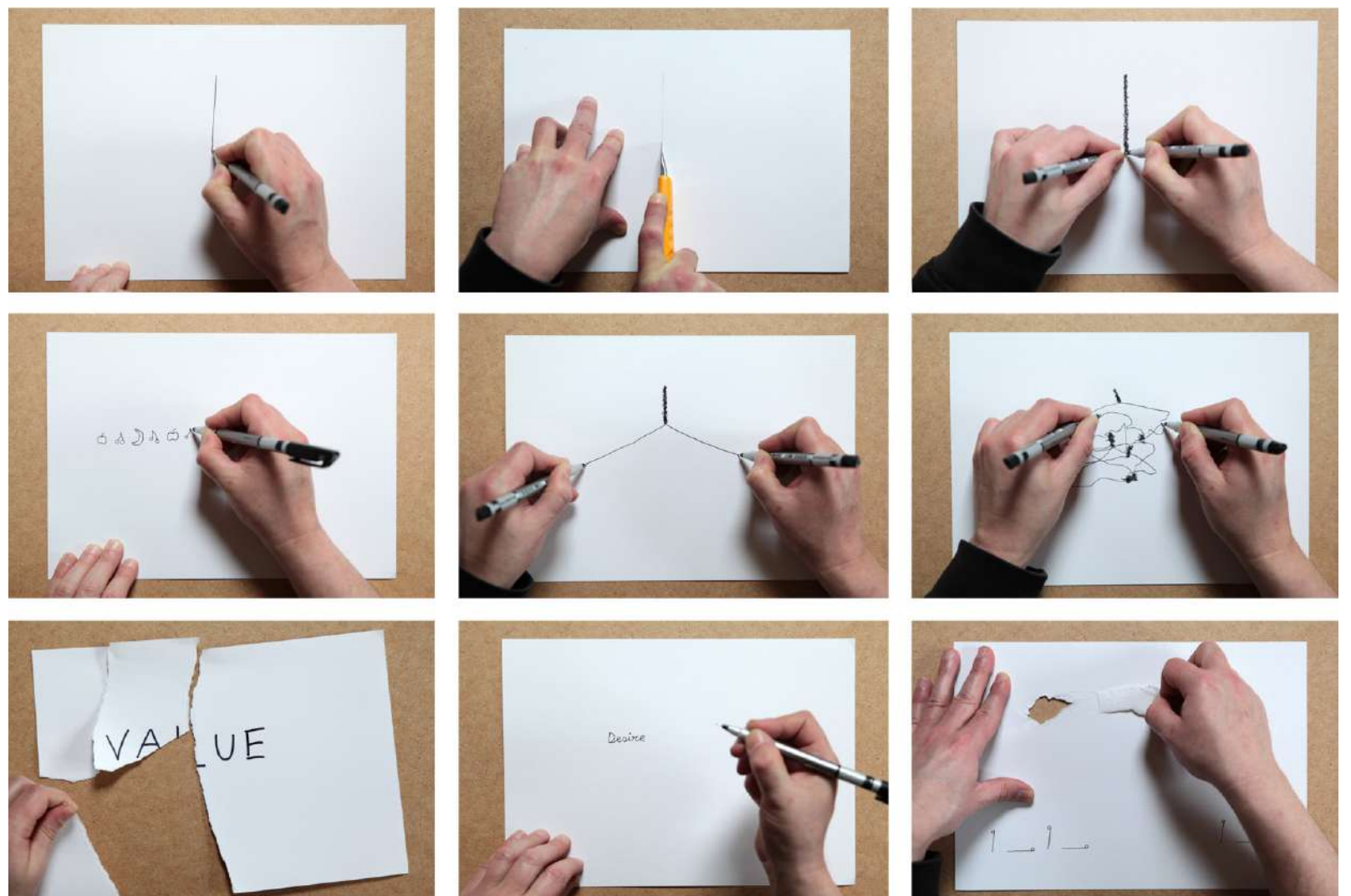
“Trabajo en el límit entre la coreografia, la performance i el pensament. Format en Dansa i Coreografia (Institut del Teatre Barcelona i DasArts, Amsterdam) i en Filosofia (UNED i Universitat Complutense, Madrid), la meva pràctica artística va des del treball amb i sobre el cos, a l'ús d'objectes i materials per a la construcció i reflexió sobre l'espai.”

Norberto Llopis posa la seva obra en joc com a matèria de producció dins del context del que seria la realització en un Plató tele-

Una idea de Vicente Arlandis. Amb la col·laboració de Nacho Meseguer, Paula Miralles, Rosana Sánchez, Aris Spentsas i Eva Arlandis. Aquesta proposta forma part del projecte de recerca “El malestar del trabajo” duta a terme des de Taller Placer. A través de diferents activitats i pràctiques tractem d'indagar quin és el paper de la feina a les nostres vides i la recerca de noves maneres de relacionar-nos amb el temps. Amb la col·laboració de Centro Conde Duque, Culturarts i Ajuntament de València.

Una producció de Taller Placer.
tallerplacer.com

visiu. Una invitació a dislocar i desplaçar la seva pròpia obra posant-la en joc en el dispositiu d'un directe per a la televisió. Per fer-ho, escollirà alguns fragments d'una peça de l'any 2014, ‘All things; Archeology of a space object’, que haurà de repetir, assajar, versionar i traduir al llenguatge d'un plató. A través de la realització en directe de la imatge i el so, amb els recursos que aquest context pot posar al servei del moviment en vídeo, es pretén, de passada, fer una mena d'homenatge al videodansa dels 90s.

L'HORA DE FICAR-SE AL LLIT

ROGER PELÀEZ

“Faig xistes, dibuixo, canto i opino sobre coses de les quals
1: no en tinc ni idea i
2: no m'importen una merda
Documentació zero. Contrastació zero.
Intel·ligència zero.”

L'hora de ficar-se al llit és quan un deixa tot allò que li toca ser, tot allò aleatori, fals i parasitari d'un mateix i es queda sol amb la seva pròpia infimitat. El moment en el que un és més fràgil. Vindré amb els meus bramuls, els meus quequeigos, les meves síl·labes monòtones...Sereu malalt en hospital nou, sereu moribund en llit de pedra i sereu víctimes. Jo seré corc i vosaltres fusta.

Roger Pelàez

VERSIONS

QUIM PUJOL "NEGRE CROMA"

Presentacions performatives adaptades especialment per al Plató.

“Opero en els límits entre la poesia, les arts en viu i l'art contemporani. Des del 2016 investigo el teatre de varietats de principis de segle vint i les seves potencials implicacions avui dia. El meu treball adopta la forma de presentacions, publicacions, objectes, xerrades i tallers.”

Els colors són una construcció cultural que consisteix a identificar i nomenar una franja

determinada de l'espectre lluminós. Aquesta acció en viu basada en expressions relacionades amb els colors posa de manifest els encreuaments entre matèria i cultura. Com les pantalles cromà, “Negre cromà” és una superfície on es pot projectar qualsevol cosa. tea-tron.com/quimpujol/blog

Text i performance: Quim Pujol
Suport dramàtic: María Jerez
Agraïments: Joan Casellas i Roger Adam.

Pep Herrero

FORA DE CAMP

ZEPPELIN BEND 10€

de Katerina Andreou

MERCAT DE
LES FLORS
(SALA PB)

DISSABTE 20
A LES 20.30H

DIUMENGE 21
A LES 12.30H

“En la meua recerca contínua sobre el lliure albir a l’escenari i la seva naturalesa subjectiva, exploro diferents pràctiques corporals i intento abordar noves habilitats com si hi hagués noves tecnologies. Continuo aprenent per continuar el desaprenentatge. Aquesta saturació de rigor i disciplina s’acompanya d’un desig d’abordar qüestions com el control i les estructures de poder. M’ajuda a ordenar els coneixements i a constituir la meua pròpia cultura personal. Quin entrenament per a quin rendiment? Quin esforç per a quin objectiu?”

“Zeppelin Bend” agafa el nom d’un nus d’unió de punta a punta que es feia servir per amarrar els dirigibles i és un duo. Natali Mandila i jo estem reunint danses, accions i sons que exigeixen disciplina hardcore i imaginació psicodèlica. En un món on mantenir-se “a terra” o “col·locar-se” sembla que sovint es consideren mètodes de supervivència, els provem tots dos. Mentre busquem moments de llibertat, intentem mantenir la realitat focalitzant el nostre cos en l’acte de fer.

Alexi Pelekanos

Concepte/Creació/Disseny de so: Katerina Andreou
Performance: Katerina Andreou, Natali Mandila
So: Katerina Andreou i Cristián Sotomayor
Col·laboració en el so: Tal Agam
Disseny de llums: Yannick Fouassier
Ull extern: Myrto Katsiki
Producció, distribució: Elodie Perrin
Producció: BARK

Coproducció : Les Spectacles vivants du Centre Pompidou, Onassis Stegi Athènes, Tanzquartier Vienne, Atelier de Paris / Centre de développement chorégraphique national, La Place de la Danse - CDCN Toulouse / Occitanie, dans le cadre du dispositif Accueil Studio, CN D Centre national de la danse, accueil en résidence, Le Gymnase, CDCN de Roubaix, CCN de Grenoble, Far festival des arts vivants Nyon, Centrale Fies (dans le cadre de LIVE WORKS Act Award 2019)
Amb el suport de: BUDA Courtrai, RAMDAM UN CENTRE D’ART, Angers-CDCN, CDC de Grenoble, residency at SUBS - lieu vivant d’expériences artistiques, Lyon », Centre Chorégraphique National d’Orléans, Dance Reflections by Van Cleef & Arpels.

DIUMENGE 21

12€

GRANER

PRESENCIAL
DE 16.30H A 21.00H

DIRECTE!

De 16.30h a 21h
a festivalsalmon.com/directe

PLATÓ

Plató de televisió i escenari performatiu on creadores i espectadores construeixen conjuntament un artefacte artístic alhora que generen un particular programa de televisió. Un espai experimental, una investigació sobre el llenguatge televisiu en relació a les arts vives, una llarga sobretaula o pla seqüència salvatge on hibridar formats i disciplines dins i fora de camp. Final de festa amb OKAY CONFIANÇA, context específic que s'adapta per a cada ocasió, aquesta vegada en col·laboració amb artistes locals ampliant el Plató a les instal·lacions de Graner, un espai de confiança i aprenentatge comú on ètica i tècnica es posen juntes en pràctica.

OKAY CONFIANÇA

OKAY CONFIANÇA AMB LOTO
RETINA, BASILE DINBERGS,
ANNE LISE LE GAC, ALBA
RIHE, JÚLIA BARBANY,
DANIEL MORENO ROLDAN,
+ CONVIDAT

OKAY CONFIANÇA és un equip efímer de realitzadors que celebra la confiança comuna i aprèn mentre fa. L'equip es recompon cada vegada que apareix escoltant el que ens ofereix el context, generalment amb els mitjans disponibles. La setmana abans de l'esdeveniment públic, té lloc una residència OKAY al lloc d'acollida, construint una vida col·lectiva i fent diferents trobades, omplint l'espai d'històries, relacions i converses que creixen. Amb l'esperit d'un hackerspace generatiu, els «confianceur.es» comparteixen i fan evolucionar les seves idees personals durant aquesta residència. L'últim dia, s'ofereix a l'audiència de confiança un tast festiu d'actuacions polifòrmiques.

Aquesta vegada, OKAY CONFIANÇA tindrà lloc al Graner i comptarà amb 3 nous «confianceur.es» amb seu a Barcelona. A partir de 2021, la CONFIANÇA pot ser el suc i la força que necessitem per conrear encara més camps, saltant enrere i endavant de l'IRL a l'URL a cada minut. En aquest estrany commutador permanent, el terreny comú «PLATO TELE», que l'equip de Sâlmon proposa aquest any, farà trontollar les nostres crea-

cions i el que compartim. Mitjançant aquest dilema de la fabricació cibernètica del present, encara pretenem tractar les derives en temps real i les trobades físiques «en devenir». La confiança és la contrasenya.
okayconfiance.hotglue.me

OKAY CONFIANÇA

INFORMACIÓ PRÀCTICA

MESURES COVID-19

Des del Sâlmon seguirem en tot moment els protocols de prevenció d'acord amb la normativa vigent en el moment del festival:

Es desinfectaran tots els espais diàriament.

A l'entrada dels espais hi haurà dispensadors de gel hidroalcohòlic. L'aforament i la disposició dels seients compliran les distàncies de seguretat requerides i l'accés i el desallotjament dels espais es farà de manera esglaonada i sota el control del personal d'acomodació per garantir la distància de seguretat i evitar aglomeracions.

Als espais no es facilitarà cap full de mà ni programa del Festival per evitar el màxim contacte amb paper (tota la informació estarà disponible en línia).

Per mesures de seguretat no es permetrà la sortida de la sala un cop començat l'espectacle, excepte durant la pausa marcada per l'organització.

Els dies 18, 19 i 20 caldrà seguir les Mesures específiques Covid-19 d'accés als espectacles del Mercat de les Flors que podeu consultar al web.

A nivell individual, des del festival apel·lem a la responsabilitat de totes i demanem mantenir la distància de seguretat, una bona higiene de mans i portar la mascareta (d'ús obligatori en espais tancats i en espais públics). Si creieu que teniu símptomes de la covid-19 o heu estat en contacte amb alguna persona diagnosticada us demanem que us quedeu a casa.

ADRECES D'INTERÈS

FABRA I COATS -
FÀBRICA DE CREACIÓ

C/Sant Adrià, 20
08030 Barcelona
Bus. 11, 40, N9, H4, H8, 126
Metro. Sant Andreu
Bicing. 260, 28-30, 256 i 263

MERCAT DE LES FLORS

C/Lleida 59
08004 Barcelona
Bus. 55, 121, N0, N6
Metro. Plaça Espanya i Poble Sec
Bicing. 4, 30

GRANER

C/Jane Addams 14-16
08038 Barcelona
Bus. H12, H16, 109, 79
Metro. Foneria
Bicing. 179, 351

FESTIVAL

9e edició del 17 al 21 de febrer

Entrades presencials 10€/12€
a festivalsalmon.com

EMISSIONS

Emissió en directe gratuïta al web del festival
Emissió inaugural i part de la programació a BetevéLes retransmissions en directe del que succeirà al Plató no quedaran a la carta per a visionats posteriors
En canvi, la inauguració emesa per Betevé quedarà disponible al servei a la carta de la televisió.

EQUIP

Centres de creació coorganitzadors: Antic Teatre (Semolina Tomic, Elisabeth Ruiz), La Caldera (Oscar Dasí, Cristina Riera, Raquel Ortega), Graner (Elena Carmona, Ariadna Miquel), La Poderosa (Mònica Muntaner, Anna Bohigas)

Comissariat: Sofia Asencio, Iñaki Álvarez, Bea Fernández i Ariadna Rodriguez

Coordinació artística i de gestió: Dianelis Diéguez

Oficina de producció: Aixa González i Haizea Arrizabalaga

Cap tècnic: Arnau Sala

Comunicació: Raquel Tomàs

Coordinació i realització audiovisual: Daniel Miracle

Realització audiovisual: Núria Paris

Imatge: Mar Morey i Pamela Gallo

So i mixer: Marcello Nardone

Mixer i audiovisual: Álvaro Muñoz

Col·laboració en la realització audiovisual: Telenoika, Laminimedia, Neokinok i Roman Polankik

Disseny d'espai i il·luminació del Plató: Arnau Sala

Textos: Fernando Gandasegui

Imatge: Soon in Tokyo

Web: La Tecla Studio

Traduccions: Manners i Marc Villanueva

Registre audiovisual: Andrés Pino

Registre fotogràfic: Mila Ercoli

Amb la col·laboració dels equips de comunicació dels espais implicats: Verónica Navas, Iera Delp, Sara Renau, Mercè Ros, Carme Clua, Noel Eduardo.

Amb la col·laboració de l'equip tècnic del Mercat de les Flors, amb Pere Milan al capdavant.

Amb la col·laboració de l'equip de sala i acomodació del Mercat de les Flors amb Helena Font al capdavant.

ORGANITZA

Organitzat conjuntament:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

Mitjà oficial:

